ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1889
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ 568.800
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Δολ. 160
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210, ΤΗΛ. 24—94
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ Κ
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2679
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1010

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΛΠΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΛΕΝΚΩΦ

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΘΕΙΣΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΔΙ' ΕΙΡΗΝΗΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΖΗΤΕΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τόσον τῆς βρεταννικῆς πρωτευούσης ὅσον καὶ τῆς Οὐάσιγκτον μελετοῦν μετὰ προσοχῆς τὴν προχθεσινὴν συνέντευξιν τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ Γκεόργκι Μαλένκωφ —τὴν πρώτην ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς προέδρου τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως—πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Διεθνῶν Εἰδήσεων κ. Κίγκσμπουρυ Σμὶθ.

Ὁ κ. Μαλένκωφ, ἀπηύθυνε, πρὸ τῆς συνεντεύξεως μέσῳ τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου «ἐκ βάθους καρδίας εὐχὴν πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν διὰ ἐπιτυχίαν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ διὰ καρποφόρα ἀποτελέσματα εἰς τὴν εὐγενῆ ὑπόθεσιν τῆς προασπίσεως τῆς εἰρήνης».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σμὶθ ὑπέβαλεν πρὸς τὸν Μαλένκωφ τὴν κατωτέρω ἐρώτησιν:

«Ἐλπίζετε ὅτι τὸ νέον ἔτος θὰ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ ἐνισχύσεως τῶν δεσμῶν φιλίας μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ρωσσίας;».

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ὅλα τὰ ἔθνη ἀναμένουν μίαν ὑγιᾶ εἰρήνην, ὑπάρχουν δὲ εὐνοϊκαὶ εὐκαιρίαι διὰ τὴν περαιτέρω χαλάρωσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως ἐντὸς τοῦ 1954. Αἱ Κυβερνήσεις καὶ πρωτίστως, αἱ Κυβερνήσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, δὲν δύνανται νὰ ἀγνοήσουν τὴν φωνὴν τῶν λαῶν καὶ τὴν ἀναπτυσσομένην καθημερινῶς προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν σταθερᾶς εἰρήνης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σοβιετικὴν Κυβέρνησιν, αὕτη, πράττει καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ πράττῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ καταστήσῃ ἱκανοὺς τοὺς λαοὺς νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ διὰ νὰ μειώσῃ τὴν διεθνῆ ἔντασιν καὶ τέλος διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν σχέσεων μεταξὺ ὅλων τῶν Κρατῶν».

ΕΡ. «Ποῖον θεωρεῖτε ὡς τὸ πλέον σπουδαῖον βῆμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ 1954 χάριν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης»;

ΑΠ. Ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θεωρῶ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν, βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἀνελαμβάνετο ἐπισήμως καὶ ἄνευ ὅρων ἡ ὑποχρέωσις περὶ μὴ χρησιμοποιήσεως τῶν ἀτομικῶν, ὑδρογονικῶν καὶ λοιπῶν ὅπλων ὁμαδικῆς καταστροφῆς. Τοιαύτη συμφωνία θὰ διηυκόλυνε τὴν πραγματοποίησιν τῆς δυνατότητος τῆς πλήρους ἀπαγορεύσεως τῆς κατασκευῆς ἀτομικῶν ὅπλων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐστηροῦ διεθνοῦς ἐλέγχου σχετικῶς μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας διὰ πολεμικοὺς σκοπούς.

Συγχρόνως, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας διὰ τὴν οὐσιαστικὴν μείωσιν τῶν λοιπῶν ἐξοπλισμῶν ὅλων τῶν τύ[illegible] ἀριθμοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν διαφόρων κρατῶν. Ἡ πραγματοποίησις ὅλων τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν θὰ ἐπέφερεν ἀναμφιβόλως „μείωσιν εἰς τὰς δαπάνας τῶν κρατῶν διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας καὶ θὰ συνέβαλλεν οὕτω εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν».

ΚΑΙ Ο ΒΟΡΟΣΙΛΩΦ

Ἐξ ἄλλου, ὁ Πρόεδρος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως στρατάρχης Βοροσίλωφ εἰς ραδιοφωνικὸν μήνυμά του πρὸς τὸ Σοβιετικὸν ἔθνος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, ηὐχήθη εἰς τὸν Ρωσσικὸν λαὸν «νέας ἐπιτυχίας εἰς τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν ἔργον του» καὶ προσέθεσεν ὅτι «ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως θὰ συνεχίσουν δι' ὅλων αὐτῶν τῶν μέσων, τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον».

Ο ΕΡΕΜΠΟΥΡΓΚ

Τέλος, ὁ γνωστὸς Ρῶσσος συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος Ἠλία Ἔρεμπουργκ γράφει σήμερον εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μοσχοβίτικα Νέα», ὅτι «φαίνεται ὅτι τὸ τέρμα τοῦ ψυχροῦ πολέμου εὑρίσκεται πλησίον».

Τὸ ἄρθρον τοῦ Ἔρεμπουργκ φέρει τὸν τίτλον «Πρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν Ἀμερικανῶν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ σκεφθοῦν».

Ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτούς, ὁ Ἔρεμπουργκ λέγει τὰ ἑξῆς: «Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἔχετε κουρασθῆ ἀπὸ τὸν ψυχρὸν πόλεμον, ὅπως ἄλλωστε ἔχω κουρασθῆ καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ συμπατριῶται μου. Τὸ ἴδιον ἐπίσης συμβαίνει μὲ τοὺς Γάλλους, τοὺς Βρεταννοὺς καὶ τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὰς πέντε ἠπείρους».

Ὁ Ἔρεμπουργκ συνιστᾷ ἀκολούθως διαπραγματεύσεις καὶ μὲ συμμετοχὴν τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας καὶ καταλήγει ὅτι τὸ νέον ἔτος δύναται νὰ ἀποβῇ τὸ ἔτος τερματισμοῦ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν ἀνησυχιῶν εἰς τὸν κόσμον.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Οὐάσιγκτων, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, σχολιάζων χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰς δηλώσεις τοῦ Μαλένκωφ, εἶπεν ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις θὰ ἀναμένουν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς.

«Ἡ διάσκεψις τοῦ Βερολίνου—εἶπε—θὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν πρὸς τοῦτο. Ἐπιπροσθέτως, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δύναται, ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλῃ, νὰ καταστήσῃ τὴν σύγκλησιν πολιτικῆς διασκέψεως διὰ τὴν Κορέαν καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἰνδοκίνας».

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἐκπρόσωπος τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς σχόλια, τό[illegible] καὶ αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες εἰς τὰ σχόλιά των ἐκφράζουν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν παγκοσμίων διαφορῶν.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἱκανοποιοῦντες ἐπιθυμίαν πολλῶν ἀναγνωστῶν μας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσουν τὴν ὁμιλίαν τῆς χρονογράφου μας κ. Εὔας, γενομένην τὴν Πρώτην τοῦ Ἔτους ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Πατρῶν, δημοσιεύομεν ταύτην κατωτέρω:

Σκύβει ἄλλος ἕνας χρόνος στὸ χάος τῶν αἰώνων καὶ καταπίνεται στὸ ἄπειρο τοῦ παρελθόντος. Σκύβει σκλάβος τώρα στὸ πέρασμά του, αὐτὸς ποὺ κατηύθυνε τὴ ροὴ τῶν τιτανικῶν χειμάρρων τοῦ κόσμου. Περνᾶνε τὰ χρόνια, σειρὲς μακρυνὲς παράλληλες καὶ ἀδιάσπαστες. Πλημμυρίδες καὶ ἀμπώτιδες αἰώνιες, στὸ ἀσταμάτητο ἐκκρεμὲς τῆς ζωῆς. Στὸ τέλος τοῦ χρόνου αὐτοῦ, στὴν ἐξαφάνισι καὶ τοῦ τελευταίου λεπτοῦ, μιὰ ταραχὴ ριπίζει τὴν καρδιά μας καὶ στροβιλίζεται στοὺς στοχασμούς μας ἡ θρησκευτικὴ ἀτμόσφαιρα ἐκείνου ποὺ φεύγει, ἐκείνου ποὺ πεθαίνει, σὰν νικητὴς ἐπάνω στὴν ἀνθρωπότητα. Χυμάει ὁ νέος χρόνος ὁρμητικός, γεμᾶτος ἀπαιτήσεις καὶ νόμους. Χυμάει ἀπὸ τὸ ἀλχημικὸ ἐργαστήρι, ποὺ σμίγει τὰ παράξενα καὶ ἀφανίζει ὅσα νομίζει περιττά. Κάθε νέος χρόνος, ἔρχεται ἕτοιμος νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν καινούργιο. Ἔρχεται μὲ ἀκρότητες, ποὺ ἀνταποκρίνονται στὰ μεγάλα βήματά του. Ἔρχεται μὲ ἀντιθέσεις ποὺ ἀλλάζουν τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς. Ἡ ἱστορία μόνον, ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ξεσηκωμένους ἀτμούς του, μὲ φανατικὸ αἴσθημα πρὸς τὸ παρελθὸν γυρίζει πίσω γεμάτη πεῖσμα. Ἐκδηλώνεται ἀφωσιωμένη στὰ περασμένα καὶ κυλάει τοὺς τροχούς της στὸν ἀκατάλυτο δρόμο της. Βιώσεις, κινήσεις, περνᾶνε ἄσαρκες ἀπὸ τὰ μάτιά μας καὶ χάσκουν μὲ ἀπορία, μπρὸς στὸ χρόνο ποὺ πορεύεται. Ἡ παλιὰ ρωμαντικὴ ἰσορρόπησις, ἀνατινάζεται. Γίνεται τὸ γαλάζιο πουλί, τὸ ἄπιαστο καὶ τὸ τρομαγμένο, μέσα στὶς πολύφωτες περιπλοκάδες, μέσα στοὺς φλογισμένους κισσοὺς ποὺ ἀγκαλιάζουν τὴ σφαῖρα καὶ προδικάζουν τὴν ἄκαμπτη τροχιὰ τῆς ζωῆς της. Δαντελωτὲς ἡ πολεμίστρες τῶν ὀνείρων μας, σύννεφα χρυσοπόρφυρα, μετατίθενται στὸ κυκλώπειο ὡρολογιακὸ δίσκο τοῦ νέου χρόνου. Ἡ νέα ἐπίθεσις τοῦ 1954 ἄρχισε ἀπὸ χθὲς στὴς 12 τὸ μεσονύκτι. Τὸ μάτι τοῦ νέου χρόνου μὲ ἄπειρη γαλήνη, προσμετράει τὰ γεγονότα ποὺ ἔχει καταγράψει. Χωρὶς πάθος καὶ μὲ σοβαρότητα, σταματᾷ τὴ θητεία τοῦ 53 καὶ ἀνακηρύσσεται βασιλιὰς καὶ κυρίαρχος στοὺς θώκους τῆς ἀνθρώπινης μοίρας. Στὰ ἄγνωστα ἀχνάρια του, σηκώνουν οἱ ἐλπίδες μας ἀέρινο τεῖχος. Αὐτὲς ποὺ μᾶς θρέφουνε καὶ μᾶς στρώνουνε κρεββάτι παρηγοριᾶς. Αὐτὲς ποὺ μᾶς νανουρίζουνε καὶ μᾶς χαϊδεύουνε, αὐτὲς ἡ ἀχνὲς γάζες, ποὺ στέκονται τίμιο ξύλο καὶ φυλαχτὸ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλες ἡ αὐστηρὲς μορφὲς τῶν χρόνων ποὺ πέρασαν, κοιτᾶνε μὲ σμιχτὰ φρύδια τὸν καινούριο ποὺ ἔρχεται, στρατευμένος κι' αὐτός, νὰ σκαπανέψῃ 365 ἡμέρες. Στὴς πολύγνωμες ὀρθὲς τοῦ κόσμου, στὴν παγκόσμια ζούγκλα, θὰ καμπανίσῃ ἠχηρὰ τὸ πρόγραμμά του. Ἄθελα ἢ θεληματικὰ θὰ ὑποταχτοῦμε σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα ποὺ περπατάει δίπλα μας, ποὺ μᾶς προσπερνᾷ ἢ μᾶς ἀκολουθεῖ. Τὸ χαίρεται ἡ καρδιά μας καὶ εἶναι τὸ διαμάντι ποὺ ἰριδίζει μέσα μας, γιατὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωή. Καὶ ὅλα ἔρχονται καὶ φεύγουν μέσα στὸ κύλισμα αὐτὸ τοῦ καιροῦ. Σπήτια μικρά, στέγες ὑψωμένες, παράσημα καὶ ἀξιώματα, θρόνοι καὶ στέμματα, ὅλα ὑποτάσσονται στὸ μεγάλο ἀξίωμα τοῦ χρόνου, στὸ ρεῦμα αὐτὸ τὸ παντοδύναμο, ποὺ κρύβει τὸν ἀνελέητο νόμο τῆς φθορᾶς. Προχώρα ἄνθρωπε, προχώρα μέσα στὰ θαύματά σου, προχώρα μέσα στὴς ἐφευρέσεις σου, δοκίμασε τὴν ἰσχύ σου καὶ τραγούδησε μὲ ὁδηγὸ τὴν τραγουδιστὴ φωνὴ τῆς ἐλπίδας τὸ «χρόνια πολλά». Ἄφησε τὴς σκέψεις σου νὰ πετάξουν, δίωξε τὴς πληχτικὲς σκοτοῦρες, ζῆσε τὴν ἀνθρώπινη γλύκα τῆς ἀγάπης, καὶ γίνου ὁ κανταδόρος τῆς ἡμέρας αὐτῆς τοῦ καινούργιου χρόνου. Ἄφησε τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς σου ἀνοιχτή. Ἄφησε τὸν ἑαυτό σου νὰ κοιμηθῇ στὸν ὀντᾶ τῆς ξεγνιασιᾶς. Ὁ σιδηρόδρομος τῆς ὥρας τρέχει. Τὰ λεπτὰ χωνεύονται καὶ μαζεύεται τὸ ἁπλωμένο ζωνάρι τῆς ζωῆς μας.

Μιὰ πρόθεση ὅμως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μέσα στὸν ἄνθρωπο. Νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ βάρος τῆς ὕλης, νὰ ἐξαερώσῃ τὸν ὄγκο της, νὰ πετύχῃ τὴ γραμμὴ τὴ σταθερὴ τῆς ἀλήθειας, τὸν καπνὸ τῆς θυσίας, τὸν στροβιλισμὸ τῆς ψυχῆς, πάνω ἀπὸ χῶρο καὶ χρόνο. Νὰ παλαίψῃ ὁ ἄνθρωπος γιαὐτὸ καὶ νὰ ἐξουθενώσῃ τὸ σήμερα καὶ τὸ αὔριο. Νὰ κάμῃ τὴν ἔφοδό του ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε μέτρα, οὔτε σταθμά. Νὰ ἀνηφορίσῃ στὴ γαλήνεια χώρα τῆς τελειοποιήσεως. Νὰ τιναχτῇ στὰ χάη τὰ βαθειά. Νὰ βρῇ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱό, νὰ βρῇ τὸ ἀσήμαντο τοῦ χρόνου, τὸ μηδὲν τῆς ζωῆς. Νὰ βρῇ τὴν ἀνάταση τὴ γιγάντια ποὺ θὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὴ φωτεινὴ ὀροφὴ τῆς αἰωνιότητος. Ἄδικα τὸ μάτι μας ψάχνει νὰ γαντζωθῇ στὸ χρόνο. Ὅπου καὶ ἂν ἀκουμπήσουμε θὰ μᾶς παραλάβῃ ἡ ἄγνωσις ἑνὸς γαλήνιου ὕψους.

Σήμερα πετάξαμε τὴν ἄγκυρα, ποὺ μᾶς κρατοῦσε δεμένους στὸ χρόνο ποὺ πέρασε. Ἄλλη μιὰ ἄγκυρα ἐὰν λύσουμε θὰ φτάσουμε ψηλά. Θὰ συναντήσουμε τὴν αἰώνια ἔκφραση. Θὰ ψηλώσουν τὰ χέρια μας σὰν δάσος καὶ θὰ βροῦμε φτασμὸ στὴν τάνυσι αὐτὴ τῆς ψυχῆς. Ὁ ἕνας χρόνος τώρα πανωμίζεται τὸν ἄλλο. Χίμαιρες καὶ πληγὲς μᾶς κρυφοτρώνε καὶ ἡ φυσαλλίδες τῆς ζωῆς μας σπᾶνε μὲ ψεύτικους ἰριδισμούς. Τὸ ρευστὸ διάστημα τοῦ νέου χρόνου στάζει ἀπὸ χτὲς στὴς δώδεκα. Θὰ ζυγιστῇ καὶ θὰ γεμίσῃ τὸν ἀνοιχτὸ χῶρο τοῦ κόσμου μὲ ἀγκίδια, μὲ βάσανα, μὲ δάκρυα, μὲ στεναγμοὺς καὶ μὲ γέλια. Ἀσκέρι ὁλόκληρο ἀπὸ λεπτά, ἀπὸ ὧρες καὶ ἀπὸ ἡμέρες. Θὰ γυρίζῃ ὁ δίσκος αὐτὸς τοῦ γραμμοφώνου στὸ συνηθισμένο τραγοῦδι τῆς ζωῆς. Δέκα λεπτὰ πέρασαν κι' ὅλας ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ σᾶς μιλῶ. Μόλις προφθάνω νὰ σᾶς πῶ ἁπαλά, ὅσο μπορῶ γλυκὰ καὶ ὄμορφα, σὰν σωστὸς ἄνθρωπος καὶ τοῦ χρόνου».

ΠΟΛΥΝΕΚΡΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΛΟΓΩ ΠΑΝΙΚΟΥ

Πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Χιροχῖτο

ΤΟΚΙΟ 18 ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ ἄνω τῶν 100 ἐτραυματίσθησαν, συνεπείᾳ πανικοῦ, ἀγνώστον πῶς προκληθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν συγκεντρώσεως 100.000 ἀτόμων εἰς τὸν πρὸ τῶν Ἀνακτόρων χῶρον. Ἡ συγκέντρωσις ἐγένετο διὰ τὴν καθιερωμένην κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου ἔτους δημοσίαν ἐμφάνισιν τῶν Αὐτοκρατόρων εἰς τὸν ἐξώστην τῶν Ἀνακτόρων.

Ὁ νέος δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὡρκίσθη χθὲς καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Ρόμπερτ Βάγκνερ, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ἰμπελιτέρι, τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ θητεία.

Ὑγιαίνει τὸ βρέφος μὲ τὰς δύο κεφαλὰς

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὡς τηλεγραφοῦν ἐξ Ἰνδιαναπόλεως ὅτι τὸ πρὸ 19 ἡμερῶν γεννηθὲν βρέφος μὲ δύο κεφαλὰς καὶ δύο κορμούς, χαίρει ἄκρας ὑγείας.

ΠΡΟΒΑΤΙΝΑ ΕΓΕΝΝΗΣΕ ΤΕΡΑΣ ΜΕ ΜΟΡΦΗΝ ΙΧΘΥΟΣ !

ΠΑΛΑΙΟΦΥΤΟΝ. Εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ Δημητρίου Κολυβᾶ, προβατίνα ἐγέννησε τέρας νεκρόν. Τοῦτο, ἀπὸ τὴν μέσην καὶ κάτω ἦτο φυσιολογικόν, ἐνῷ ἀντιθέτως ἐστερεῖτο ἐμπροσθίων ποδῶν ἔφερε δὲ ἀτροφικὴν κεφαλήν, τὸ δὲ σύνολόν της ἐδίδεν ὄψιν ἰχθύος.

Συνεχίζεται ἡ ἀπεργία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ ἀπεργία τῶν ταχυδρομικῶν συνεχίζεται διὰ τρίτην ἑβδομάδα.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τῆς ΕΠΕΚ ἀνεκοινώθη ὅτι αὕτη θὰ κατέλθῃ μὲ ἴδιον ὑποψήφιον εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης. Γενικώτερον δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰς ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς ἔχει περιπλακῆ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ θεωρῆται πιθανωτάτη ἡ ἀκύρωσις καὶ τῆς συμφωνίας καὶ διὰ τὴν ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν Δράμαν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὑποψήφιος τῆς Ε.Π.Ε.Κ. θὰ εἶναι ὁ κ. Ἀνωγειαννάκης· ἢ ὁ κ. Τσῶχος.

Οἱ Φιλελεύθεροι, ὡς ἐγνώσθη, θὰ ὑποδείξουν ὡς ὑποψήφιον τὸν πρώην βουλευτὴν καὶ ὑπουργὸν κ. Μπακατσέλον.

Ἡ ΕΠΕΚ, ἐξ ἄλλου, προέβη ἤδη εἰς νέας βολιδοσκοπήσεις πρὸς τοὺς κ.κ. Καρτάλην καὶ Σβῶλον διὰ τὴν ἐκλογικὴν συνεργασίαν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἀμφότεροι, ὅμως, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ἀποκλίνουν ὑπὲρ τῆς συνεργασίας των μετὰ τῆς Ε Δ Α.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς στρατάρχης Παπάγος φέρεται ἀποφασισμένος νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης μήνυμα, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ θὰ ἀναφέρῃ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, θὰ συνιστᾷ εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ κ. Μαυρογορδάτου.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐνδεχομένως νὰ μεταβῇ διὰ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης κ. Κανελλόπουλος.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

ΜΙΚΡΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΘΑ ΑΠΟΛΥΘΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 λήξαντος Δεκεμβρίου ἐδημοσιεύθησαν οἱ νέοι ὀργανισμοὶ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Συντονισμοῦ, Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνη, Ἐργασίας Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, Ναυτικῶν, Προεδρείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ δημοσιευθοῦν οἱ ὀργανισμοὶ καὶ τῶν ὑπολοίπων ὑπουργείων Παιδείας, Γεωργίας, Κοινωνικῆς Προνοίας, Συγκοινωνιῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

Οἱ νέοι ὀργανισμοὶ δημοσιεύονται βάσει τοῦ νόμου 2500 περὶ περιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ των διὰ τὰ ὁποῖα αἱ πιστώσεις μειοῦνται παραλλήλως κατὰ 15 ο)ο.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὅλων τῶν ὀργανισμῶν τὰ ἁρμόδια ὑπηρεσιακὰ συμβούλια θὰ ἐπιληφθοῦν τῆς κρίσεως τῶν ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπολυομένων τῶν πλεοναζόντων τακτικῶν ὑπαλλήλων βάσει τοῦ ὡς ἄνω νόμου.

Τονίζεται ἁρμοδίως ὅτι θὰ πρυτανεύσουν κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐστηρῶς ἀντικειμενικὰ κριτήρια.

Ἐγνώσθη ὅτι ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θ' ἀπολυθοῦν μόνον 25, ὑπηρετοῦντες κυρίως εἰς ὁμαρχίας.

Ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θ' ἀρχίσῃ ὁ περιορισμὸς κατὰ τὸ 1)3 τῶν ἐκτάκτων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Λαογραφικὰ Αἰτωλίας

ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

(24 Δεκεμβρίου—6 Ἰανουαρίου)

Τοῦ κ. **Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑ**

Ζ'

III ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἔθιμα τῆς παραμονῆς καὶ τῆς ἡμέρας τῶν Θεοφανείων.

Καταπόδι στὶς δυὸ προηγούμενες γιορτὲς ἔρχεται ἡ γιορτὴ τῶν Φώτων, τ' Ἁγιασμοῦ ἢ τ' Ἁγιάσματα, ποὺ ξεπερνάει σὲ θρησκευτικὸ μυστήριο καὶ κοσμικὴ γοητεία κάθε ἄλλη.

Ἀπὸ τὰ χαράματα τῆς παραμονῆς πάλι οἱ παρέες τῶν παιδιῶν ποὺ γυρίζουν καὶ λένε τὰ Φῶτα:

Σήμερα τὰ Φῶτα κι' ὁ φωτισμὸς
καὶ χαρὰ μεγάλη τ' Ἀφέντη μας...

δίνουν τὸ χαρακτηριστικὸ τόνο τῆς ἡμέρας, ποὺ ξημερώνει.

Οἱ γυναῖκες στὰ φουρναριά τους ὅλες ψένουν τὸ ψωμὶ τῆς γιορτῆς, τὸ Σταυρόψωμο, γιατὶ ἡ παραμονὴ λέγεται καὶ τοῦ Σταυροῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ νηστεία αὐτὴν τὴν ἡμέρα εἶναι γενική. Τὴν περνοῦν συνήθως μὲ τὶς ζεστὲς κουλοῦρες, χωρὶς κὰν νὰ στρώνουν τραπέζι. Πρωτὴ τους ἐπίσης ἀσχολία εἶναι τὸ σάρωμα τῆς αὐλῆς τους καὶ τὸ σκόρπισμα γύρω ἀπὸ τὰ σπίτια τους τῆς στάχτης ποὺ ἔχει μαζευτῆ στὴ γωνιά τους ἀπὸ τὴ φωτιὰ ὅλου τοῦ Δωδεκάημερου, ποὺ δὲν τὴν πετοῦν κάθε πρωΐ, ὅπως τὴν ἄλλη ἐποχή, ἀλλὰ τὴ συγκεντρώνουν ἐκεῖ γι' αὐτὴ τὴν ὥρα γιὰ νὰ φύγουν τὰ πάγανα.

Τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ συμπληρώνει σὲ λίγο, ὁ παπᾶς. Ἔχει τελειώσει ἡ ὀρθρινὴ ἀκολουθία τῶν Ὡρῶν καὶ γυρίζει στὰ σπίτια διώχνοντας μὲ τὴν «πρώτη ἅγιαση» τὰ πάγανα, ξεπαγανίζει.

Ἂν καὶ ἀποφεύγουν κάθε ἀσχολία, ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸ νερό, γιατὶ τὰ νερά, καθὼς εἴπαμε, εἶναι μολυσμένα ἀπὸ τὰ πάγανα, ὅμως μπρὸς στὴ βαρύτητα τῆς μεγάλης γιορτῆς, ποὺ ξημερώνει καὶ στὸ γενικὸ ἐκκλησιασμό, ποὺ ἀπαιτεῖ, πρέπει νὰ πλυθοῦν. Λούζονται λοιπὸν ἀποβραδὶς ἀλλὰ τὰ ἀπονέρια, ἂς εἶναι βρώμικα, δὲν τὰ χύνουν στὴν αὐλή, ἀλλὰ σὲ κάποιο σημεῖο ἀπόμερο.

Τὸ βράδυ στὴ γωνιὰ τὰ παιδιὰ ἀντὶ ἄλλου παραμυθιοῦ ἀκοῦνε ἀπὸ τὴ γιαγιά τους μιὰ ἱστορία πραγματική, ποὺ εἶχε γίνει κάποτε σὰν τέτοια βραδιά.

Ξημέρωνε καὶ τότε τ' Ἁγιασμοῦ. Νύχτα χειμωνιάτικη καὶ θεοσκότεινη. Ὁ ἀχαλίνωτος βορριᾶς ἁλώνιζε ἀλύπητα τὸ χωριό, σαρώνοντας τοὺς δρόμους καὶ τὰ σοκκάκια καὶ βροντοχτυπῶντας τ' ἀμαντάλωτα παραθυρόφυλλα. Τὸ χιονόνερο τόνιζε ὁλοένα τὴ μονότονη μουσική του στὰ τζάμια καὶ στὰ κεραμίδια κι' ὁ ντουνιᾶς ἀποκαρωμένος σαούριαζε γιὰ λίγη ζεστασιὰ καὶ ξεκούραση.

Ἡ ὥρα ἦταν περασμένη κι' ὅλοι στὸ σπίτι τοῦ μπαρμπα—Τάσου Σουσούρα, κάτω στὸ μαχαλᾶ τῆς Μπούχαλης, εἶχαν ἀποκοιμηθῆ. Μονάχα ἡ θειὰ—Γκολφούλα —ἅγιο τὸ χῶμα ποὺ τὴ σκέπασε—ξαγρυπνοῦσε ἐκεῖ μέσα. Ἄ, τὴ θυμοῦνται ὅλες οἱ νοικοκυρὲς καὶ τὴν καλομελετοῦν κιόλας τὴ θειὰ—Γκολφούλα! Ἀγαθὴ ἁπλοϊκιὰ καὶ καλόκαρδη ζοῦσε τὴ ζωὴ τῆς καλῆς, ἄθωας κι' ἄκακης γυναικούλας μὲ τὸν ἄντρα της καὶ τὰ παιδιά της. Πονηριὰ στὸ μυαλό της δὲ χωροῦσε, στὴν καρδιά της ἔχτρα ἡ ζήλεια δὲ φώλιαζε καμμιά. Στὸν Πλάστη, ποὺ μᾶς ἔπλασε, πίστευε βαθειὰ καὶ τὸ πνεῦμα, ποὺ Ἐκεῖνος τῆς εἶχε δανείσει γιὰ ὅσον καιρὸ τὴν εἶχε ἀφήσει στὴ ζωή, σίγουρα θὰ τοῦ γύριζε πίσω, ὅταν βουλήθηκε κοντὰ Του νὰ τὴν καλέσῃ, ἀμόλευτο.

Καθισμένη δίπλα στὸ παραγῶνι της ἡ θειὰ—Γκολφούλα, κείνη τὴν παραμονὴ τῶν Φώτων νυχτέρευε. Ὄχι δὰ πῶς ἦταν καταπιασμένη καὶ μὲ καμμιὰ βαρειὰ δουλειά. Τὴ σκόλη κάθε σπουδαίας κι' ἐπίσημης ἡμέρας δὲν τὴ χάλαγε ποτέ της. Καὶ καθὼς ξημέρωνε μεγάλη, θεότρομη γιορτὴ τὸ εἶχε ἁμαρτία νὰ πιάσῃ βαρὺ νυχτέρι στὰ χέρια της. Φρεσκοπλυμένα καὶ πεντακάθαρα σὰν τὸ Γεναριάτικο χιόνιο ποὺ σκέπαζε ὁλόγυρα τὶς κορφὲς τῶν βουνῶν κι' εἶχε κατεβῆ μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἴσαμε τὴ δική της τὴν κορφή, τ' ἀσπροσκούτια τοῦ πολυφάμελλου σπιτιοῦ της, ποὺ θὰ τὰ φοροῦσαν τὸ πρωΐ νὰ πᾶνε νὰ κλησιαστοῦν σὰ χριστιανοί, αὐτὰ κάθονταν καὶ δίπλωνε κεῖνο τὸ βράδυ στὸ παραγῶνι ἡ θειὰ—Γκολφούλα. Ὅμως ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ἀστραπὲς καὶ τὶς βροντές, ποὺ αὐλάκωναν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ τὴν πίσσα τοῦ σκοταδιοῦ καὶ τὴν ἔκαναν κάθε φορὰ νὰ σταυροκοπιέται καὶ νὰ λέῃ: «Κύριε ἐλέησον! Μεγάλο, Θεέ μ' τ' ὄνομά σου!» κρατοῦσε καὶ τ' αὐτί της τεντωμένο μήπως ἀκούσῃ μέσα στὸ σκοτάδι τίποτε τὸ ὕποπτο γιὰ νὰ κάμῃ ἀμέσως τὸ ξόρκι της καὶ νὰ προλάβῃ τὸ κακό.

(Συνεχίζεται)

Μαῦρα περιβραχιόνια ἐφόρεσαν οἱ φοιτηταὶ εἰς τὴν Τεχεράνην

Κατὰ τῶν Ἄγγλων

[illegible] κὸς διοικητὴς ἀπέστειλε δύο αὐτοκίνητα πλήρη στρατοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν διάλυσιν συγκεντρώσεως φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεδήλωναν παντοιοτρόπως τὴν ἀντίθεσίν των εἰς τὴν ἐπανεγκατάστασιν Βρεταννῶν διπλωματῶν εἰς Τεχεράνην. Οἱ διαδηλωταὶ κατέκλυσαν τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἠνάγκασαν τοὺς φοιτητὰς νὰ τοποθετήσουν μαῦρα περιβραχιόνια, προκειμένου νὰ ἐκδηλώσουν οὕτω τὰ ἀντιαγγλικὰ των αἰσθήματα.

ΕΙΣ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟΝ ΜΕ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΕΜΒΡΥΟΝ ΕΝΤΟΣ ΠΕΤΣΕΤΑΣ

Διεξάγονται ἀνακρίσεις

Πληροφορούμεθα ὅτι τὰς ἁρμοδίας ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἀπασχολεῖ μία περίεργος, τοὐλάχιστον, ὑπόθεσις.

Συγκεκριμένως πρόκειται διὰ τὴν μυστηριώδη, ὡς ἀναφέρεται, ἀνεύρεσιν ἐντὸς τοῦ φερέτρου μὲ τὸ πτῶμα ἑνὸς νεκροῦ, καὶ μεταξὺ τῶν σκελῶν του, ἑνὸς ἐμβρύου, 6 περίπου μηνῶν, τυλιγμένου ἐντὸς πετσέτας.

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου, ὡς γνωστόν, ἐφονεύθη εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μπουκαούρη καὶ Γερμανοῦ ὁ ἐπιβαίνων μοτοσυκλέττας Χρῆστος Τσέλης, ἐτῶν 47, κατὰ σύγκρουσιν ταύτης μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 66.492 φορτηγὸν αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Χρ. Δασκάλου, ἐτῶν 27 ἐκ Πρεβέζης.

Τὸ πτῶμα τοῦ ἀτυχοῦς Τσέλη, μετεφέρθη ὀλίγον μετὰ τὸ δυστύχημα εἰς τὸν θάλαμον νεκρῶν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, προκειμένου τοῦτο νὰ παραληφθῇ ὑπὸ τῶν συγγενῶν του, ὡς καὶ ἐγένετο. Τὸ πτῶμα τοποθετηθὲν ἐντὸς φερέτρου, μετεφέρθη εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Βασίλειος καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Τσέλη, προκειμένου ὁ νεκρὸς νὰ πλυθῇ, ὡς κατ' ἔθιμον, πρὸ τῆς ταφῆς.

Ὅταν ὅμως ἠνοίχθη τὸ φέρετρον, οἱ οἰκεῖοι τοῦ Τσέλη ἀνεῦρον, μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ πτώματος ἕνα «δέμα». Περίεργοι τὸ ἤνοιξαν, μὲ κατάπληξιν δὲ ἀνεῦρον ἕνα ἔμβρυον 5—6, ὡς προελέχθη μηνῶν. Εἰδοποιήθη ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπελήφθη ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Γανώσης καὶ ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Ἀδαμόπουλος, ὅστις ἐξήτασε τὸ ἔμβρυον. Ἤδη ἐρευνῶνται αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐτοποθετήθη—καὶ ποῦ—τὸ ἔμβρυον ἐντὸς τοῦ φερέτρου τοῦ Τσέλη.

Ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἀνεφέρετο χθὲς ὅτι πρόκειται περὶ λάθους τοῦ τοποθετήσαντος τὸ πτῶμα τοῦ ἀτυχοῦς Τσέλη εἰς τὸ φέρετρον, ἐργολάβου κηδειῶν, ὁ ὁποῖος ἀγνοῶν, προφανῶς, τί περιεῖχε τὸ «δέμα» τὸ εὑρισκόμενον πλησίον τοῦ πτώματος καὶ ὑποθέτων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς τὸν νεκρὸν τὸ ἐτοποθέτησε καὶ αὐτὸ εἰς τὸ φέρετρον. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας τὸ ἔμβρυον εἶχεν ἀποβληθῆ ὑπὸ μιᾶς γυναικός, συνεπείᾳ ἀτυχήματος καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, κατόπιν χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ.

Ἐνῷ φεύγει ὁ παλιὸς χρόνος

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΤΡΑ ΤΟΥ 1953

(ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ—ΘΕΑΤΡΟ—ΜΟΥΣΙΚΗ—ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ)

Σχόλια καὶ κρίσεις τοῦ κ. **ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

Β'

Οἱ ἐπιδιώξεις καὶ οἱ γενικώτεροι σκοποὶ τῆς Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ, δίχως νὰ περιορίζωνται στὰ πλαίσια μιᾶς στενῆς καὶ καθαρὰ πνευματικῆς δραστηριότητας, ἔχουν μιὰ εὐρύτερη ἀποστολὴ γιὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴ προκοπὴ τοῦ τόπου μας κι' ἀποβλέπουν περισσότερο στὸ νὰ προετοιμάζουν κάθε τόσο ἕνα πλατὺ λαϊκὸ κοινὸ γιὰ τὴν ὁδοιπορία του πρὸς τὴ μόρφωση καὶ τὴ διανοητικὴ ψυχαγωγία. Ἔτσι, μπορεῖ βέβαια μερικὲς ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ μορφωτικοῦ αὐτοῦ κέντρου νὰ ὑστεροῦν σὲ ποιότητα καὶ πνευματικὴ ἀξιολόγησι, ἀνταποκρίνονται ὅμως θαυμαστὰ στὶς προσπάθειες μιᾶς ὁλόκληρης κοινωνίας ἀνθρώπων γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν πρόοδό τους. Σ' αὐτὸ ἄλλωστε ἀποβλέπει ἡ Διακίδειος Σχολὴ τόσα χρόνια μὲ ἀδιάκοπο μόχθο καὶ θυσίες καὶ αὐτὸ στάθηκε τὸ ὄνειρο ἐκείνων ποὺ τὴν ἵδρυσαν καὶ ἐκείνων ποὺ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερα νὰ τὴν διευθύνουν.

Ὁ μεγάλος νεκρὸς τῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως, ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, στάθηκε ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴ σοβαρώτερη ἐκδήλωση καὶ τῆς Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ μέσα στὸ 1953. Σὲ μιὰ πρωτοφανέρωτη γιὰ τὰ πνευματικὰ χρονικὰ τῆς Πάτρας συγκέντρωση τῶν ἐκπροσώπων κάθε τάξεως τῆς κοινωνίας μας, ἡ Σχολὴ γιόρτασε τὴν 1 Μαρτίου στὴ μεγάλη αἴθουσά της τὴν ἐπέτειο τῆς μνήμης τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, μὲ κύριο ὁμιλητὴ τὸν γνωστὸ λογοτέχνη κ. Τάκη Δόξα ποὺ ἀναλύοντας τὸ θέμα «Τὸ λυρικὸ στοιχεῖο στὴν ποίησι τοῦ Παλαμᾶ» χάρισε στοὺς ἀκροατές του μιὰ σπάνια συγκίνηση. Στὴν ἴδια γιορτὴ μίλησαν ὁ καθηγητὴς κ. Π. Γκίνης μὲ θέμα «Ὁ πατριδολάτρης Παλαμᾶς» καὶ ὁ κ. Γ. Καραλῆς μὲ θέμα «Ὁ Χριστιανολάτρης Παλαμᾶς», ἡ δὲ δεσποινὶδα Ρούλα Παπασπύρου ἀπήγγειλε χαρακτηριστικὰ ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ.

Ἀπὸ τὶς πιὸ ἀξιόλογες ἐκδηλώσεις τῆς Διακιδείου πρέπει νὰ θεωρηθοῦν καὶ οἱ διαλέξεις μπροστὰ σὲ πυκνὸ ἀκροατήριο τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Ζώρα στὶς 28 Μαΐου γιὰ τὴν 500 ἐπέτειο τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ποιητῆ κ. Ι. Π. Κουτσοχέρα στὶς 26 Ἀπριλίου μὲ θέμα «Ἡ πολιτεία τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς» μὲ ἀπαγγελίες τῆς κ. Μιράντας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τῆς κ. Πιτσίκα, τῆς προέδρου τῆς Ἑνώσεως Νέων Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν κ. Εἰρήνης Κορνηλάκη στὶς 22 Μαρτίου μὲ θέμα «Ἡ πνευματικὴ συμβολὴ τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς στὰ τελευταῖα 50 χρόνια» μὲ ἀπαγγελίες τῆς δεσποινίδας Μαρίας Νικολοπούλου καὶ τῆς ἀντιπροέδρου τῆς ἴδιας Ἑνώσεως κ. Εἰρήνης Βαρίκα—Μοσχόβη στὶς 9 Ἀπριλίου μὲ θέμα «Τὸ Δημοτικὸ τραγοῦδι τῆς Δωδεκανήσου».

Ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Διακιδείου Σχολῆς μίλησαν μέσα στὸ 1953 καὶ ὁ ἐπίσκοπος Νανζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶς μὲ θέμα «Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς», ὁ Ἀθηναῖος δημοσιογράφος καὶ λογοτέχνης κ. Νικ. Συνοδινὸς στὶς 18 Ἀπριλίου μὲ θέμα «Ἡ Ἑλβετία ἡ γῆ τῆς εἰρήνης» μὲ κινηματογραφικὴ προβολὴ καὶ στὶς 19 Ἀπριλίου μὲ θέμα «Ἡ Γερμανία καὶ τὰ βασικὰ προβλήματά της», ὁ ζωγράφος κ. Ἐρνέστος Κάρτερ στὶς 19 Μαρτίου μὲ θέμα «Ἐμπρεσιονισμὸς» μὲ προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων, ὁ δικηγόρος καὶ διανοούμενος κ. Κώστας Τριανταφύλλου στὶς 25 Ἀπριλίου μὲ θέμα «Οἱ ναοὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἀνὰ τὸν κόσμον» μὲ προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων, ὁ λογοτέχνης κ. Γιῶργος Κάρτερ στὶς 25 Ἰανουαρίου μὲ θέμα «Μεγάλοι πονεμένοι» καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς μουσικῆς κ. Τάκης Νικοκάβουρας στὶς 3 Δεκεμβρίου μὲ θέμα «Τὸ βιολὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ὀργανοποιΐας». Ἐπίσης ὁ ἐκ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην Σελίδα)